

hvad man vil kalde det, ifølge hvilken man nu forlanger, at Byraadsfager skulle forhandles og gaa gjennem Amtmændene; men det er en Kjendsgjerning, at der findes ikke en eneste Bestemmelse i Kommunalloven, som hjemler en saadan Forretningsgang, og jeg er temmelig vis paa, at Amtet ikke engang nævnes i denne Lov. Med Hensyn til § 5, som er en af de Bestemmelser i Lovforslaget, som har vaakt mest Meningsforkjæl og indeholder det store Kjørnepunkt i denne Lov. kan jeg i alt Væsentligt slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har udtalt, og jeg mener forøvrigt med ham og det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjør), som ogsaa har udtalt sig om denne Paragraf, at der bør tages et lempeligt Hensyn til dem, man kalder Landslagtere, for at de ikke skulle komme til at lide for haardt eller faae for store Indskrænkninger i deres Gaandtering ved disse Lovbestemmelser. Jeg vil tillade mig en Bemærkning med Hensyn til de følgende Paragrafer, som omhandle Straffebestemmelserne. Naar der navnlig er indført en Bestemmelse om, at en Person, som 3 Gange har forset sig med Hensyn til sin Næringsvet eller Gaandtering ved Salg af forfalskede Næringsmidler og desl., skal straffes med Fortabelse af Borgerskab eller Borgerkabsret til enhver Bestilling eller Gaandtering, som kræver Borgerkab, tror jeg, det er en temmelig haard og vistnok umødvendig, ja maaske endog saa stabelig Bestemmelse. Thi man kan maaske ved at fastholde en saadan Fordring risikere, at man kan faae flere Mennesker paa Fattigvesenet, og det vil vistnok ikke være ønskeligt. Det forekommer mig, at det vilde være heldigere, om man indskrænkede sig til en Bestemmelse om, at Vedkommende skulde have forbrudt sin Ret til at drive den Gaandtering, i hvilken han har forset sig; det er ogsaa Noget, jeg skal tillade mig at henstille. Endnu vil jeg kun til Slutning tillade mig en ganske formel Bemærkning, og den gjælder Lovforslagets Titel. Det vilde efter min Smag være heldigere og rigtigere, om man kaldte Levnetsmidler for Fødevarer; det tror jeg, er mere dansk og tillige mere rigtigt og betegnende. Fødemidler er et Ord, som mere rigtigt og betegnende vil udfylde Begrebet, ialtsald efter min Mening. Det er altsaa en Henstilling, jeg gjør til det eventuelle Udvalg, til hvilket jeg ogsaa henstiller de øvrige Bemærkninger, som jeg har tilladt mig at gjøre. Jeg gaar som sagt ud fra, at der vil blive nedsat et Udvalg til at drøfte denne Sag.

Jusfitsministeren (Nellemann): Jeg skal begynde med den Bemærkning, at, naar jeg igjen har forelagt Lovforslaget i samme Skikkelse, i hvilken det forelaa for Thinget i forrige Session, er det nærmest begrundet deri, at jeg i det Hele taget betragter Behandlingen i denne Session som

en Fortsættelse. Forrige Gang kom man jo ikke længere end til en første Behandling heri Salen. Det kom ikke til Nogetsomhelst, der kunde ligne en Afstemning over de enkelte Punkter, og det kom end ikke til en Udvalgsbetænkning. Det, der forelaa, maatte altsaa stille sig som en Række af isoleerede Udtalelser fra de enkelte Medlemmer, med Hensyn til hvilke jeg i og for sig slet ikke kunde have nogen Forestilling om, hvorvidt de fandt Bisald enten hos hele Thinget eller hos større Kredse af Thinget. Der forelaa følgerig ikke tilstrækkeligt Grundlag for mig til et bestemt Valg i Henseende til, hvorledes jeg i det Enkelte vilde stille mig overfor de Udtalelser, der kom fra enkelte Medlemmer. Altsaa, naar der blev Spørgsmaal om Lovforslagets Redaktion, mente jeg, at en saadan Afgjørelse naturligt maatte vente, indtil der forelaa formulerede Forslag, hvilke jo i Reglen ikke vilde komme frem før til 2den Behandling, dels fra Udvalget og dels fra Medlemmer, der ellers maatte finde sig foranledigede til at stille Forslag. Der ligger altsaa i Lovforslagets Affattelse aldeles ikke nogen Tilkjendegivelse af, at jeg skulde have forandret min Mening eller skulde være utilbøielig til at gaa ind paa flere eller færre af de Ting, der bleve fremdragne under Sagens Behandling i forrige Samling; men der ligger blot deri, at det forekommer mig at være den heftigstmaassigste Forhandlingsmaade, saavidt muligt at stille Sagen igjen paa samme Standpunkt, hvor vi slap, og fortsætte. — De Bemærkninger, der ere fremkomne her fra en Række Talere idag, angaa jo for den største Del en Mængde detaillerede Punkter, og jeg skal derfor allerede paa Forhaand bemærke, at jeg vel neppe vil kunne være istand til at besvare hver enkelt af disse Bemærkninger; men i den Henseende mener jeg ogsaa, at man kan henholde sig til, at en stor Del af disse Spørgsmaal vel vilde komme frem som Redaktionspørgsmaal ved de Endringsforslag, der maatte blive stillede, og derfor forbeholder jeg mig til den Tid at udtale mig om dem, forsaavidt jeg ikke skulde kunne naae at besvare dem idag.

Der blev af den første ærede Taler (Beth) anstillet nogle Sammenligninger mellem dette Lovforslag og den tydske Lov, som er udkommen under 14de Mai dette Aar. Først blev der fremhævet en Forskjel, som jo fra første Færd af har været mig fuldkommen bevidst, nemlig den, at den tydske Lov gaar videre. Den udstrækker Opfyndet ikke blot til Fødemidler, men ogsaa til mange andre Ting, til Legetøj, Tapeter, Farver, Kar osv. Grunden til, at jeg har indskrænket Lovforslaget til Fødemidler, ligger deri, at jeg har ment, at det ved dette første Forsøg, som vi gjøre her i Danmark, og med de saa og smaa Kræfter, som vi kunne stille til Raadighed til disse Spørgsmaals Løsning, vistnok vilde være en for stor